

COSMA, AUREL JR.

n. 25 martie 1901, Timișoara, jud. Timiș

d. 26 februarie 1983, Timișoara, jud. Timiș

A fost fiul lui Meletie și al Elenei Cosma, tatăl său fiind grefier la Tribunalul Timișoara. După moartea tatălui său, în anul 1907 a fost luat sub protecția unchiului său, Aurel Cosma. A urmat cursurile Școlii Primare Maghiare și Liceului Piaristilor din orașul natal, după care s-a înscris la Institutul Teologic Ortodox din Arad.

În toamna anului 1918 era încă elev, iar unchiul său, fiind prins în organizarea evenimentelor care au precedat unirea, s-a implicat și el. A fost delegat din partea Gărzilor Naționale Românești din comitatul Timiș. În acest sens participă la Adunarea de la Alba Iulia din 1 decembrie 1918, descriind așa zi astfel: „Sunt momente în viața unui om care nu pot fi uitate niciodată, întrucât intensitatea trăirii lor depășește orice potențial de strălucire și bucurie. Astfel de clipe, de unică și profundă emoție, au fost cele pe care le-am simțit în zilele perioadei de pregătire și înfăptuire a unirii de la Alba Iulia, la care am luat parte cu tot elanul tinereții mele de atunci”.

Studiile universitare le urmează tot în specializarea unchiului său, științe juridice, la Universitatea din București obținând, în anul 1922 diploma de licență. În perioada 1923-1926, urmează studii doctorale la Paris. În iunie 1926 susține examenul de doctorat cu teza *La Petite Entente*. Paralel cu studiile juridice a frecventat și cursuri de jurnalistică. Publică în mai multe gazete ale vremii foiletoane, evocări istorice și critici literare. În anul 1923 devine director al gazetei *Nădejdea*, care apărea sub egida organizației timișorene a Partidului Național Liberal. În anul 1935 fondează revista literară *Luceafărul*, care va apărea la Timișoara până în anul 1940. A fost un om de cultură, participând la congrese și conferințe naționale și internaționale. A scris numeroase articole: Noi principii de drept internațional, Noi principii de drept public, Politica spațiului de soartă comună, Grupurile Etnice, Concepția unității etnice. A publicat lucrarea *Noua ordine europeană*.

Devenit membru marcat al Partidului Național Liberal, participă activ la viața politică, fiind ales deputat în trei legislaturi. În anul 1943 acceptă numirea în funcția de consilier ministerial în Ministerul Propagandei, cu sarcina de a coordona activitatea presei străine. După înlăturarea generalului Ion Antonescu de la cârma statului a fost exclus din Barou și i s-a intentat un proces care s-a finalizat în anul 1945, cu condamnarea în lipsă la închisoare pe viață, pentru colaborarea cu regimul antonescian. Reușește să părăsească Timișoara și să-și procure documente pentru o nouă identitate. A fost reținut și încarcerat abia în anul 1960, iar în anul 1964 beneficiază de decretul de amnistie al deținuților politici.

După eliberarea din închisoare a fost marginalizat. A participat la Timișoara la manifestările organizate cu ocazia semicentenarului Marii Uniri (1968).